

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 12.049 van 14 juli 2016
in de zaak A. 219.531/XIV-37.084**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Martine De Raedemaeker
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Augustijnenstraat 10
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 17 juni 2016, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 168.354 van 25 mei 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 27 juni 2016 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst er in het bestreden arrest op dat reeds naar aanleiding van verzoeksters eerste asielaanvraag werd geoordeeld dat zij niet aannemelijk maakt bij een terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees te koesteren jegens haar man en diens familie en dat zij niet aantoont waarom zij zich niet elders in haar land van herkomst zou kunnen vestigen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vervolgens op omstandig gemotiveerde wijze vast dat verzoekster niet aantoont “dat zij

redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Nigeria”. Verzoekster toont dan ook geen schending aan van artikel 48/7 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet). Met bovenstaande vaststellingen maakt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen immers net aannemelijk “dat vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen”. Bovendien heeft verzoekster de schending van artikel 48/7 van vreemdelingenwet niet aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Het feit dat verzoekster reeds een besnijdenis en een hersteloperatie heeft ondergaan, hetgeen zij heeft gestaafd met medische attesten, wordt in het bestreden arrest niet betwist. De door verzoekster geciteerde passage uit het bestreden arrest heeft daarentegen betrekking op het gebrek aan een begin van bewijs van het risico dat zij beweert te lopen bij een terugkeer naar haar land van herkomst. Verzoeksters kritiek in het tweede middel berust aldus op een verkeerde lezing van het bestreden arrest. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op veertien juli tweeduizend zestien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams